

FEMTE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

INDIE PETRI & PAULI

Evangelium Luk 5: 1–11. Predikan av Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Jesus er i dagens evangelietekst ved stranden til Genesaretsjøen. Det er mange mennesker som trenger seg på for å høre Guds Ord. *«En gang sto Jesus ved Gennesaretsjøen, og folk trengte seg inn på ham for å høre Guds ord.» Luk 5,1* Det er en helt vanlig arbeidsdag, så det kunne synes underlig at så mye folk hadde tid til å høre på hans undervisning. For Simon Peter og Sebedeus sønnene var det en vanlig arbeidsdag. Jesus så båtene ligge der og apostlene som skylte garnene sine. Det var svart hav og ingen fisk. Simon og de andre virker en smule mismodige. Det var ingen som nektet Jesus å få låne den ene båten. Han rodde et stykke utpå og brukte båten som prekestol når han underviste folket på stranda.

Det vi får lære oss av teksten er at vi skal ta oss tid til Guds ord ved å følge folkets eksempel. Vi trenger å formane hverandre om å bruke Guds ord og være flittige til å høre det.

«Disse ord og bud som jeg gir deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte. Du skal gjenta dem for dine barn og tale om dem når du sitter hjemme og når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. Bind dem på hånden som et merke og ha dem på pannen som en minneseddel. Skriv dem på dørstolpene i huset ditt og på portene dine.»

5MO 6,6-9

Guds ord vil at vi stadig skal lære Guds hellige vilje å kjenne, hva Gud har gjort for oss og hva han vil med oss i og etter dette livet. Dette kan vi ikke ta av oss selv. Guds ord må få undervise og lære oss. Av naturen danner vi oss et bilde av Gud som en sint, truende og straffende Gud. Vårt naturlige menneske kan ikke klare å se annerledes på det. Men Guds ord viser med all klarhet at Gud elsker oss med en evig kjærlighet, han har gått i døden for oss for å redde oss. Han vil frelse oss fra dommen og gi oss evig liv. Derfor blir Guds ord for en kristen en trøst, nytt mot og håp og glede. En kraft og styrke i hverdagen på vandring gjennom en verden som forakter han mot målet han har satt oss i himmelen. Guds ord blir vår mat og sjeleføde vi er avhengig av. Det er en Guds kraft til frelse som Paulus sier i Romerbrevet. Ved å bruke Guds ord daglig så omsluttet våre liv i hverdagen med Guds velsignelse. Da blir all vår gjerning en gudstjeneste som behager Gud. Men i vårt kall og i vår hverdag trenger vi å innrette våre liv og våre gjerninger etter Guds vilje. Derfor trenger vi kunnskaper om og fra Guds ord. Guds ord er en forutsetning for at troen opprettholdes og er virksom i oss.

Etter talen ber Jesus Peter om å ro ut igjen for å prøve på nytt: *«Da han var ferdig med å tale, sa han til Simon: "Legg ut på dypet og kast noten til fangst!»* Jesus ber Peter om igjen å ta fatt på sitt arbeid, men Peter svarer: *«vi har strevd hele natten og ingenting fått. Men på ditt ord vil jeg kaste noten.»* Peter var ikke særlig optimistisk. All fornuft tilsier at det ikke har noen ting for seg å prøve noe mer. Men Peter lytter ikke til sin fornuft. Han hører hva Jesus sier. Det vi her skal lære er å satse på Ordet. Kast alle bekymringer på Herren og gjør som han sier i sitt ord: *«Legg ut på dypet og kast noten ut til fangst.»* Resultatene uteble ikke det ble en stor fangst, større enn på lenge.

Hvordan skal vi oppfatte dette? Er det så lettvinnt at vi bare kan be Herren om hjelp? Merk deg utgangspunktet. Peter og de andre hadde strevd hele natten og ikke fått noen fisk. Så hører de Herrens ord. Jesus vår Frelser overøser disse nedslåtte fiskere med sin velsignelse. Som kristne blir vi ofte prøvet, tuktet, føler oss forlatt og mislykkes. Så kommer Herren med sitt ord og gir oss rikelig med velsignelser. Han har lovet å være med også i hverdagen.

Hva så med Peter blir han nå glad og opprømt? Nei han kaster seg ned for Jesu føtter og sier: *«Gå fra meg, Herre, for jeg er en syndig mann.»* Peter står overfor den Hellige. I lyset fra han ser Peter seg som en fattig synder. Slik er det når Gud overøser oss med sin nåde og sin velsignelse. Vi synes det blir så altfor

mye. Vi har ikke gjort oss fortjent til dette. Det må være en feiltagelse. Gå fra meg Herre, jeg er en syndig mann. Dette kjenner vi igjen. Hadde jeg vært som en Paulus, en Maria, en Johannes, da ser jeg klart at det er lett å ta i mot nåden. Men nå er jeg engang en som gang på gang snubler og faller og må tigge om hans nåde. Djevelen utnytter dette og sier: Det er helt klart at slik som du er kan du ikke be om tilgivelse. Først må du bevise at du vil forbedre deg og lykkes. Du kan ikke komme igjen og igjen til Jesus med samme sak. Slik anfekter han oss og vil hindre oss i å ta i mot evangeliet om syndenes forlatelse i Jesus Kristus.

Jesus avviser ikke Peter. Skriften viser oss mange episoder rundt Peter som skulle tilsi at Jesus hadde gitt opp Peter. Men slik er ikke Jesus. Han tar alltid i mot de som trenger hans hjelp, med åpne armer. Jesus visste om Peters mangler, vaklende viljestyrke, hans fornektelser, hans fall. På samme måte kjenner han meg med alt det jeg har å slite med. Likevel møter han oss alle med kjærlighet, tilgivelse og omsorg.

I ord og sakrament og gjennom presten i avløsningen bekrefter han dette til oss gang etter gang. Dette er noe vi eier som ikke skal tas fra oss. Det er vår barnerett vi har i og med troen på Jesus.

«Men på ditt ord vil jeg kaste noten.» Peter handlet på Jesu ord alene. Likevel ville han vise bort Herren. Når vi ser på oss selv kan vi fort bli fristet til å lukke igjen Bibelen eller bli hjemme isteden for å gå til gudstjeneste og nattverd. Vi vil så gjerne få orden på oss selv først. Men da skal vi lære av denne fortellingen at vi skal feste blikket kun på hva Gud sier i sitt ord. *«Kom til meg alle dere som strever og bærer tunge byrder.»* Han er her for oss. På dette ordet går vi frimodig til nattverd. Ikke fordi vi føler det slik, men fordi Guds ord har sagt at vi skal gjøre det

Dette ordet er troverdig: *«Det er et troverdig ord, vel verdt å ta imot: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere; og blant dem er jeg den største.»* 1TI 1,15 Jesaja sier det slik: *«Jeg, ja jeg, er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld; dine synder kommer jeg ikke mer i hu.»*

Jes 43,25.

«Men Jesus sa til Simon: "Vær ikke redd! Fra nå av skal du fange mennesker." Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham.» Jesus underviser gjennom ord og gjennom sine gjerninger. Deres fiskefangst bruker han som et bilde på det embete de nå skal inneha. De skal nå fange mennesker for Kristus. Gå ut i all verden og forkynn evangeliet. Jesus vil med denne fortellingen vise oss som Ordets tjenere at vi ikke arbeider forgjeves. Det er et arbeid i trofasthet og tro. Vi har arbeidet dag etter dag, natt etter natt og fangsten har uteblitt. Istedenfor å legge noe til menigheten, så faller det noen fra. Få eller ingen kommer for å høre Guds ord. Mange farer hit og dit og prioriterer på en måte som vi ikke forstår.

Så sier mesteren til oss at vi skal legge ut på dypet. Lokk ikke mennesker med masse påfunn og underholdning, hold fram og kast på dypet. Legg ut Guds ord i all sin klarhet og dype forståelse. Slå ikke av på kravene. Vær sannferdige og arbeidsomme.

«For jøder spør etter tegn, og grekere søker visdom, men vi forkynner en korsfestet Kristus.

For jøder er dette anstøtelig og for hedninger uforstand, men for dem som er kalt, både jøder og grekere, er Kristus Guds kraft og Guds visdom.» 1KO 1,22

Når Paulus skulle gi det samme rådet til galaterne så sa han: Jeg vil ikke ha noe annet enn Kristus korsfestet. Kirken har ikke noe annet oppdrag enn å forkynne evangeliet. Vi arbeider på grunnlag av instruksjoner fra Herren selv, på ditt Ord Herre. Det skal være vår vei i alt arbeid innen menighet og kirke. På hans ord forsetter vi å feire messe inntil han kommer igjen ved å dele ut velsignet brød og vin som er hans legeme og blod til syndenes forlatelse.

«Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham.»

Amen